

Kelemen

Egyszer egy gyerek, neve Kelemen (eleven elme), kedve kerekedett, felment egy hegyre. Lesett erre, emerre, lent tenger, rengeteg, csermely, felette fellegek.

- Egek! Merre menjek?

- Egyenesen – felelte mellette egy evetke csendesen, s szeme kedvesen megrebbent. -Mehetek veled?

- Neved? – lesett meglepetten eme gyerek.

- Etelnek nevezett el szerettem – felelte evetke.

- Engem Kelemennek neveznek. – Rengeteg tervem lett.

Megyek, keresek egy kedvest, de nem lelem.

- Lehetek neked segedelem. Mehetek? – lesett esengve evetke.

- Jer velem, kedves Etel! Gyere mellettem, s vezethetsz engem! – felelte Kelemen, s elmentek.

Egy este leheveredtek egy csermely mellett. Rengeteg felleg keletkezett, csepergett, meg esett szerte. Evetke egy hegyben lelt egy helyet, melybe belementek ketten, mert bent nem csepergett. Mentek egyre beljebb, egyszer meleget teremtettek,. Egyszer bent letek egy kenyeret.

- Kedvenc eledem! – rebegte Kelemen. – Nem eszel velem, Etel?

- Nem eszem, nekem nem lehet! Nekem eper, s szeder kedvencem. Te se edd meg, lehet, megdelejezt!

- Nem! Nekem ennem kell, mert messze megy lelke, kedden reggel ettem egy keveset!

Kelemen megette e kenyeret, de szedret, epert bent nem letek. Elszenderedtek. De Etel felkelt, s ment. Egek, csermely, rengeteg, fekete lett. Belement csermelybe, egyet hengeredett, s kellemes menyecske lett, teste kecses. Bement Kelemenhez, kedvesen, szerelmesen keltegette:

- Kelemen! Kelj fel, szerelmem!

De Kelemen este megette kenyeret, melyet meglelt, nem kelt fel, mert eme eledelt egy rettenetes ember megdelejezte. Reggelre eme menyecske evet lett. Elmentek csermely mellett egy rengetegbe. Leheveredtek. Kelemen mellett megjelent egy tevecsemete, keservesen szepegve.

- Nevem Ferenc. Szerettemet kerestem, de nem lelem. Te neved?

- Kelemen. S mellettem ez Etel, eme szerzet evet. Te kedves teve! Mely helyen vesztetted el szerettedet?

De Ferenc nem felelt. Beteg lett, teste senyvedt, felcser kellett sebesen. Kelemen lelke megesett eme nem ember gyereken. Kelemen, nem felcser, de egy hegyes szerkezettel rendelkezett, mellyel egy elegyet fecskendezett eme beteg tevetestbe. S lett kerek kedve

tevegyereknek, nem szenvedett.

- Gyere velem, s Etellel, te csepp teve! Megkeresem szerettedet.

Messze-messze meneteltek. Egy reggel megleltek egy helyet, melyben rengeteg teve leledzett.

- Gyermekem! Ferencke! Merre tekergett e gyermek?!

- Szerettem! Elkeveredtem. Eme kedves Kelemen, s Etel leltek meg engem – felelte Ferencke.

- Kedves Kelemen, s Etel! Szeretetem legyen veled! – lelkengett tevegyerek szerette. – Mert meglelted gyermekemet, Ferencet, egy tervetek beteljesedhet.

-Nekem egy kedves menyecske kellene – felelte Kelemen.

- Egy menyecske legyek! Testem nem evet, egy rettenetes fekete ember megdelejezett. Kellene keresnem egy kedvest. Meglesz, erre testem e helyben kecses menyecske lesz.

Teve szemmel megdelejezte Etelt, Kelement, s ezt lesd meg! Etel kellemes,

kedves, szerelmes menyecske lett. Kelemennek megtetszett, eljegyezte, s elvette.

Rengeteg szeszt nyeltek, zene zengett, teve, ember lejtett. Telek teltek, lett rengeteg gyermek. Szeretetre leltek.

Eme mese eltelt.

Lejegyezte rengeteg gyerek, melyek hetente egyszer (kedden 14:00 – 15:00) egy teremben szerkesztenek egy-egy remeket, de rengeteg esetben egy szerkezettel mennek helyekre, s kedves gyerekeket, embereket vesznek fel eme szerkezetre, s tesznek fel netre.

Nem vetted? Lejegyzem rendszeren: BONI Széchenyi István Általános Iskola
média szakkörének tagjai
(László Emese, Csoboth Enikő,
Szentés Dalma, Hangya Adrienn,
Jakab Gréta)